

2013. gada 29. aprīlī

IENĀC SKOLĀ

Bauskas 2.vidusskolas avīze (Nr.7)

DIREKTORES VĀRDS

Sveicu visus 4.maija svētkos - Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas dienā!

Tuvojoties 2012./2013. mācību gada noslēgumam vēlos informēt, ka:

- ✓ Šā gada 17. maijā pēdējais zvans 9. un 12. klašu skolēniem.
- ✓ Vērtējumi visos mācību priekšmetos jāsaņem līdz 15. maijam.
- ✓ Šā gada 31. maijā plkst. 9⁰⁰ pēdējais zvans un svinīgā līnija 1. līdz 8. klašu un 10. līdz 11. klašu skolēniem veltīta 2012./2013. mācību gada noslēgumam.
- ✓ Vērtējumi visos mācību priekšmetos jāsaņem līdz 29. maijam.

Vēlu veiksmi un panākumus mācībās!

Zinības un neatlaidība mūs ved uz jauniem sasniegumiem

Apsveicu konkursa „Gada klase 2013” dalībniekus
6. b klasi un klases audzinātāju **Allu Latūni** par iegūto 2.vietu
un saku paldies par uzdrīkstēšanos un ieguldīto darbu!

2.a un 2.b klašu jauktā komanda piedalījās
Bauskas novada stafetēs "2.klašu olimpiāde".
Sīvajā cīņā no 13 novada komandām ieguvām 2.vietu.

Paldies, vidusskolēniem Gerdai Lebeiko, Ralfam
Simanovičam, Lanai Dinu, Mairai Liepiņai, Aināram Tūram
un skolotājai **Ivetai Leitlantei** par sasniegumiem
Starpnovadu
Ekonomikas
erudīcijas konkursā,
kur četrpadsmit
komandu
konkurencē
iegūta 4. vieta!

Esam lepmi par izcīnīto 1. vietu
Bauskas novada sacensībās basketbolā
3:3 7. - 9. klasēm un mūsu meiteņu
Melīnas Dolgunovas,
Inetas Drobiļenko un Elīzas Puķānes
lielisko uzvaru!

Paldies, skolotājai
Jeļenai Vedernikovai!

„Gatavojamies skolas 70 gadu jubilejai –
2014. gada 1. oktobrī”

Turpinot rubriku „Gatavojamies
skolas 70 gadu jubilejai – 2014. gada
1. oktobrī”, avīzes 2. lappusē ir
lasāma intervija ar bijušo skolotāju
Anatoliju Biķu!

*Saulainas un priecīgas
pareizticīgo Lieldienas!*

Ar cieņu, Vera Grigorjeva

Rasēšanas vecmeistara topogrāfiskās zīmes

Anatolijs Biks Bauskas 2.vidusskolā strādāja no 1963. līdz 1993.gadam. Bija matemātikas, fizikas un rasēšanas skolotājs. Kādi ceļi viņu atveda uz Bausku? Mamma gribējusi, lai dēls kļūtu par ārstu, pats jaunietis gan sapņojis kļūt par topogrāfu, iegūt profesiju, kas prasa rasētāja, rēķinātāja precizitāti.

Bijis arī viņam pazīstams cilvēks, kura pēdās gribējis iet, tādēļ nolēmis stāties Ļeņingradas kara topogrāfijas skolā. Bet visam svītru uz noteiktu laiku pārvilcis 2.pasaules karš. Anatolijs Biks bijis Sarkanās armijas rindās. 1945.gadā 100 km no Berlīnes kareivi ievainoja, šāviņš skāra plaušu. Ārstējies hospitālī Gorkijas apgabalā. Šo nelaimi A.Biks atceras ar sāpēm, jo visu mūžu ievainojums līcis manīt.

Skaidrā atmiņā sirmajam skolotājam palikusi bērnība, vecāku dzīves krustceļi un paša dzimtene Baltkrievija. Dzīvojuši netālu no Polockas. Tēvs, latvietis, bijis gūstā Vācijā, māte, poliete, arī tur bijusi. Abi satikušies nometnē. Tēvs, pēc profesijas kurpnieks, bijis amatnieks. Vecāki, nokārtojuši dokumentus, izbēga no nometnes un gribēja doties uz Latviju, bet tikuši tikai līdz Polockai, jo nelaimīgā kārtā kāds nozaga dokumentus. Tā arī kādu laiku, palīdzot realizēt NEPS(jauno ekonomisko politiku), vecāki strādāja, kopa zemi, uzcēla māju. Atkal smagos laika griežos māju nojauca, un vecāki sameklēja darbu fabrikā. 1942. gadā ap Jāņiem vācieši izveda cilvēkus uz Latviju. Tā arī Biku ģimene nokļuva Emburgā. Darbs bija pie saimniekiem, lauksaimniecībā, arī par kurpnieku.

Pēc kara atbraucis mājās, A.Biks izlasījis avīzē, ka var pieteikties mērnieku kursus. Tas viņu kā topogrāfu ieinteresēja, iestājies, ieguvis mērnieka kvalifikāciju. Braucis pa kolhoziem mērīt zemes. Darbs bijis labs, tāds, ko gribējis un sapņojis no jaunības, bet tā kā karā bija nopietni ievainots, tad, lai saudzētu veselību, bija jāpār kvalificējas darbam telpās.

1951.gadā A.Biks iestājās Rīgas Pedagoģiskajā institūtā un ieguva fizikas, matemātikas, rasēšanas vidusskolas skolotāja kvalifikāciju. Aizbraucis uz Latgali darba meklējumos. Pirmā darba vieta skolā bija Maltā, kur nostrādāja no 1955. līdz 1960.gadam. Tā kā vecāki dzīvoja netālu no Bauskas, arī dēls gribēja dzīvot tuvāk mājām. Kā sācis 1960.gadā strādāt Bauskas 2.vidusskolā, tā līdz aiziešanai pensijā- 1992.gadam.

Skola tolaik atradās Rīgas ielā. 8.-10.klašu skolēniem mācījis matemātiku, rasēšanu. Aizrāvis ar fotografēšanu, vadījis gan foto pulciņu, gan iemūžinājis skolas dzīvi melnbaltajās fotogrāfijās. Savu arhīvu pērn atdevis skolai. Foto pulciņā piedalījušies zēni, šī māksla viņus ļoti saistījusi.

Savu skolu A.Biks atceras ar siltām jūtām. Skolā nebija intrigu, kolektīvs bija draudzīgs. Dzīvojuši kā lielā ģimenē, viens otram palīdzējuši. Pēc stundām gan uzreiz nedevušies mājās, bet pārrunājuši, sprieduši, dalījušies pieredzē. Kopā braukuši ekskursijās. Saistoša ekskursija bijusi uz tolaik saukto Ļeņingradu (Sankt-Pēterburga), pa Zelta loku, J.Gagarina vietām, Maskavu, Vladimīru. 1.septembrī braukuši atpūsties pie upes, peldējušies. Saistošākās ekskursijas bijušas direktora J.Vasiljeva laikā. Skolotājs vēl atcerējās un pieminēja bijušo direktoru D.Žeronkinu, A.Žuravļovu. Atceroties savas skolnieces, tagad direktori V.Grigorjevu, mācību pārzini I.Korčevaju, viņš piemin kā ļoti centīgas meitenes, labi mācījušās. Viņam skolotājs rasēšanā līcis labu četrinieku, jo uz piecinieku(tagad 10) likšanu bijis skops. Skolotājs no saviem audzēkņiem prasījis daudz - precizitāti, centību, neatlaidību, alkas pēc labām atzīmēm. Ja mācības nepadevās, atstājis pēc stundām, lai apgūst vielu, lai zinātu visu līdz pēdējam sīkumam. Nevarējis vienkārši ielikt trijnieku (4,5), lai tikai būtu atrakstīšanās. Trijniekam vajadzēja daudz zināt. Skolotājs atceras gudru skolēnu (ja nemaldoties-Ponomarovs), kurš no skolotāja tiešām ticis apveltīts ar atzīmi pieci, ko viņš godam nopelnījis. Tagad šis cilvēks strādā Rīgā, ieņem labu amatu. Pie daža laba sliņķa esot gājis uz mājām, mudinājis uz skolu, kauninājis.

Tad atmiņā skolas veterānam ataust pavadītā darba gadi kopā ar kolēģēm Z.Ivanovu, G.Cvetkovu, I.Panovsku. T.Lībiete labi mācījusi latviešu valodu. Atceroties, kā viņa aizbraukusi uz olimpiādi Rīgā un viņai teikuši, ka atvedusi krievu bērnu vietā latviešus. Tas bijis komiski.

Nāk prātā rudens talkas kolhozos. Kas tikai netika vākts! Kartupeļi, āboli Īslīcē, Uzvarā, Codē. Toreiz darbs veidoja cilvēkus.

Īpaši vērtīga bija draudzība ar tankkuģa „Bauska” apkalpi. Skolotāji kopā ar skolēniem brauca līdz Ventspilij, Rīgai, iepazīnās ar kuģa vadīšanas noslēpumiem. Kuģa apkalpes locekļi viesojās Bauskas 2.vidusskolā, stāstīja par dzīvi uz kuģa. Bērni ar interesi sekoja vēstījumam, zēni interesējās par šo darbu.

Atmiņās A.Bikam palikusi Bauskas 2.vidusskolas skolotāju draudzība ar Stučkas(Aizkraukles) skolu. Baušķenieki braukuši turp, vērojuši stundas, analizējuši. Brīvajā laikā spēlējuši sporta spēles.

Skolotāja darbs ir grūts, uzskata veterāns. Nekad viņš nesapņoja kļūt par skolotāju un otrreiz arī skolā nestrādātu. Ikviens skolotājs taču vēlas, lai viņa darbu novērtētu. Skolotājs nedrīkst būt dūsmīgs, bet stingrs gan. Ar mīlību arī nedrīkst aizrauties, to skolēni izmanto. Jābūt stingram, prasīgam, ielikt sevi rāmjos, prast stimulēt, paslavēt. Žēl, ka tagad skolā nepasniedz rasēšanu. Šis mācību priekšmets ir tik nepieciešams, īpaši tehniskajās skolās.

Šogad 1.maijā skolas veterānam Anatolijam Bikam apritēs 90 gadu. Dzīve bijusi raiba kā topogrāfiskā karte. Uzveiktas slimības, laikam kucēna tauki, ko mamma bērnībā spiedusi ēst, palīdzējuši, smejas sirmā skolotājs.

Brīvo laiku viņš pavada lasot grāmatas, kas iegādātas agrākos laikos. Īpaši patīk proza par vēsturi, ievērojamiem cilvēkiem. A.Biku skolēni atceras kā ļoti stingru skolotāju.

Jelena Šmite: „Viņš man deva rasēt olimpiādes darbus. Atzīmi pieci bija grūti nopelnīt, bet man gan rasēšana padevās, bija laba telpiskā iztēle, un piecinieku skolotājs ielika. Pret tiem skolēniem, kuri strādāja, skolotājs izturējās ar ciegu.”

Natālija Matulēviča: „Skolotājs bija prasīgs, lika iegādāties kvalitatīvu rasēšanas piederumu komplektu, tikai tad varēja strādāt precīzi.”

Melānija Antonoviča: „A.Biks skolēniem iedeva ļoti labas zināšanas matemātikā.”

Sveicam Anatoliju Biku 90 gadu jubilejā un vēlam viņam stipru veselību!

Anatolijs Biks no 1963. gada līdz 1993. gadam strādājis Bauskas 2. vidusskolā par matemātikas un rasēšanas skolotāju un vadījis skolas fotopulciņu.

4.maijs - Latvijas Republikas Neatkarības pasludināšanas diena

20.gadsimta 80.gadu otrajā pusē Latvijā aizsākās tautas atmodas kustība. Tobrīd vēl piesardzīgi, bet jau tika apspriesta ideja par Latvijas neatkarības atjaunošanu. 1989.gadā trīs Baltijas republiku - Latvijas, Igaunijas un Lietuvas vadošās tautas nacionālās atmodas kustības - *Tautas frontes* bija uzņēmušas ideoloģisko kursu uz pilnīgu valstiskās neatkarības atjaunošanu.

1990.gada 3.maijā jaunievēlētā Augstākā Padome sanāca uz savu pirmo sesiju, bet jau nākamajā dienā notika balsojums par Neatkarības deklarāciju, par kuru nobalsoja 138 deputāti, tādējādi nosakot turpmāko Latvijas politisko kursu uz pilnīgu valsts neatkarību un simboliski novelkot robežu starp pagātnes smago vēsturisko mantojumu un Latvijas tautas 50 gadu cerību piepildījumu par dzīvi neatkarīgā valstī.

1990.gada 4.maijā Latvijas PSR Augstākajā Padomē pieņemtā **Latvijas Republikas Neatkarības deklarācija** bija pirmais nopietnais solis pretim valsts pilnīgai neatkarībai un starptautiskai atzīšanai.

Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pieņemšanas diena patiešām mainīja Latvijas vēsturi.

D. Simsone

Atvadas no ziemas priekšiem

Lai atvadītos no ziemas un baudītu pavasara saules starus, 7.b, 9.a un 10.a klases skolēni kopā ar savām klases audzinātājām 20. martā devās uz slēpošanas trasi „Meža kalni” Baldonē.

Mūsu mērķis bija apgūt un pilnveidot kalnu slēpošanas iemaņas, veselīgi pavadīt laiku dabā, svaigā gaisā. Slēpošanas trasē „Meža kalni” mūs sagaidīja tās īpašnieks un kalnu slēpošanas instruktors. Uzvilkuši ekipējumu, mēs devāmies uz mazo apmācības trasi. Instruktors mūs sagatavoja, ierādot, kā pareizi braukt no kalna. Viegļāk bija iemācīties braukt ar slēpēm nekā ar snovbordu.

9.a klases skolēns Mārtiņš Pauls saka: „Laikam iedarbojās bara instinkts, jo daudzi gribēja braukt ar snovbordu, bet, kā izrādījās pēc tam, tomēr, lai brauktu ar snovbordu, ir jāprot labi slēpot. Šeit ir svarīgi noturēt līdzsvaru.”

Daudzi skolēni bija diezgan mērķtiecīgi un nepadevās. 7.b klases skolēni Kevins Berlinskis, Sindija Šmite un 10.a klases skolniece Gerda Lebeiko tomēr apguva prasmes braukt ar snovbordu. Stimulu apgūt šīs prasmes pamudināja arī 10.a klases skolēna Ralfa Simanoviča paraugdemonstrējumi, kurš regulāri ziemas periodā pavada laiku uz kalna.

„Meža kalnos” arī vecākiem kopā ar bērniem ir lieliskas iespējas atpūsties, jo šeit var lieliski relaksēties un apgūt slēpošanas un snovborda pamatus. Slēpošana bieži vien ir visas ģimenes aizraušanās.

Nav nejaušība, ka Zviedrijas skolēniem ziemā vismaz nedēļa ir brīva - zviedri ir slēpošanas sporta mīloša tauta. Domājot par perspektīvu, varētu arī mūsu skolas skolēniem, skolotājiem organizēt slēpošanas nedēļas pa klašu grupām.

Par iespēju aizbraukt uz „Meža kalniem” sakām lielu paldies mūsu skolas direktorei V.Grigorjevai!

Klases audzinātājas

N.Matulēviča, L.Sidorčika, J.Vedergikova

Meitenes remontē pašpārvaldes telpu

Mūsu skolai ir sava pašpārvaldes telpa, kas jau labu laiku šim nolūkam netika izmantota, tāpēc daži no skolas pašpārvaldes locekļiem nolēma veikt nelielas izmaiņas un telpu padarīt mājīgāku, lai mums būtu pašiem savs "stūrītis", kurā rast iedvesmu daudzām jaunām idejām. Tomēr ar projektu un vēlmi jau šo ieceri piepildīt nebija iespējams, bija jārikojas, tāpēc iesniedzām savu ideju skolas direktorei. Un, pateicoties visu skolas darbinieku palīdzībai, mums izdevās mūsu mazo sapnīti īstenot.

Lai šo kabinetu padarītu mājīgāku, nolēmām veikt vizuālas pārmaiņas tik daudz, cik pašas bijām spējīgas mainīt, piemēram, pārkrāsot un labiekārtot. Protams, šīs pārmaiņas nebūtu realizējamas bez skolas vadības palīdzības. Gan vizuālais izskats, gan mēbeles vēstīja, ka ir laiks šajā telpā ieviest ko jaunu. Pat ar neapbruģotu aci varēja saskatīt, ka šie nelieli defekti, kas bija acīmredzami, jālabo.

Tāpēc izmantojām brīvlaika nedēļu, lai realizētu darba grūtāko daļu - pārkrāsošanu. Izbrīvējām sev laiku, lai no sirds kārtīgi pastrādātu, un bijām gatavas darbam. Noteikti grūtākais uzdevums bija tikt galā ar bojāto virsmu, tāpēc caurumus nācās aizpildīt, lai krāsotu sienas. Tomēr visu paveicām, un esam lepnas ar rezultātu.

Mūsu mērķis galvenokārt bija atstāt labas telpas nākamajiem pašpārvaldes darbiniekiem un parādīt, ka jebkurš darbs, ko veic kopā ar saviem draugiem, var izvērsties par jautru un pieredzi attīstošu pasākumu.

Un par spīti tam, ka ļoti daudzi mūsu skolas biedri un skolotāji bija izbrīnīti par ideju veikt šādas pārmaiņas, mēs nenožēlojam nevienu aizvadīto brīdi, ko pavadījām skolā, jo darījām to kopā, iemācījāmies ko jaunu un pierādījām tiem, kas neticēja mūsu spēkiem. Ļoti lepojāmies ar to, ko paveicām, un ceram, ka arī turpmākie pašpārvaldes darbinieki novērtēs mūsu veikumu un iegaumēs to, ka jebkurš darbs ir padarāms un ka darbs komandā ir ne vien labi paveikts, bet arī lietderīgi izmantots laiks un gūtas pozitīvas emocijas.

A.Tumbile, A.Kazačenoka, K.Fjodorova (11.a kl.)

Jaunumi bibliotēkā

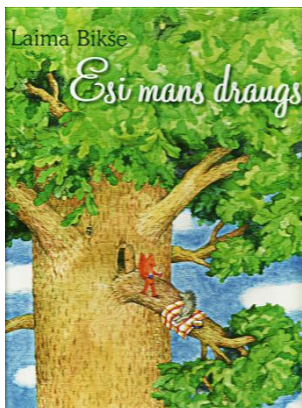
Bibliotēku loma un funkcijas pēdējos gados ir mainījušās. Mūsdienīga bibliotēka nav vairs tikai grāmatu glabātuve, tā kļuvusi arī par brīvā laika pavadīšanas vietu. Bibliotēkā sastopas cilvēks un zināšanas.

Pavasārī mūsu skolas bibliotēkā savu vietu atradušas daudzas jaunas grāmatas. Visčaklākie lasītāji ir 1. - 4. Klases skolēni.

ATCERIES - līdz mācību gada beigām ir jāatdod visas grāmatas, kas ir paņemtas bibliotēkā!

IEPAZĪSIMIES AR JAUNĀKAJĀM GRĀMATĀM!

Laima Bikše
„Esi mans draugs”

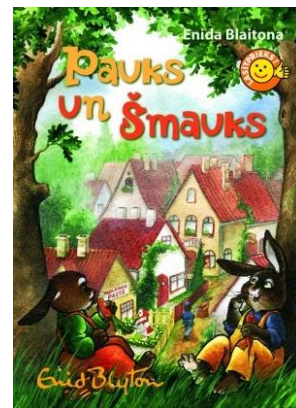
Sak. Gundega Sēja
„Tu esi Latvija. Dzejoļi bērniem.”

Pēters Brūvers
„Labas uzvedības ābece”

Enida Blaitona
„Pauks un Šmauks”

Ar citām jaunākajām grāmatām aicinām iepazīties skolas bibliotēkā!

N. Pavlova

No skolēnu radošajiem darbiem...

Skaistulis.

Ir ziema. Pelēki mākoņi klāj debesis. Reizēm nokrīt pa sniega pārslai. Mazajam ponijam dzīve nav grūta pat ziemā, jo līdzās ir cilvēks, kas par to rūpējas. Melnītis ir izaudzis par lielisku, paklausīgu zirdziņu, kurš lepnī savā mugurā nes bērņus. Spalva kļuvusi pavisam melna un bieza, tāpat kā citiem viņa sugas brāļiem. Melnītis ir īsts bērņu draugs. Meitenītei patīk vērot, kā Melnīša krēpes un aste plīvo vējā. Īsts skaistulis!

Daniela Kučinska 1.c klase

Zīmējuma autore Daniela Kučinska 1.c klase

Sūnu ciems manā rakstāmgaldā.

Rakstāmgalds ir vieta uz kura raksta, bet uz tā var atrasties arī pildspalvas, papīri un citas lietas. Diemžēl uz mana rakstāmgalda ir Sūnu ciems. Visvairāk uz mana rakstāmgalda ir papīri. Tie parasti nāk no nezin kurienes, tie ir vienkārši aizmirsti.

Burtnīcas arī ir uz galda. Mēs tiekamies daudzas reizes. Jūs šeit sēdiēt un gaidiēt, kad jūs pierakstīs. Jūsu dēļ ir aizņemts liels gabals uz galda. Neskatieties uz mani, šodien man nav jāraksta mājas darbs burtnīcā!

Grāmatas, grāmatas, grāmatas... Kāpēc jūs esat tādas? Vienā vietā jūs nevarat būt mierīgas. Nē, jums vajag kustēties un traucēt man. Ja jūs mēģināsiet sadarboties ar burtnīcām.... Atcerieties, ka Sūnu ciems nav visiem, tas ir tikai dažiem. Neaizmirstiet - burtnīcas un grāmatas kādu dienu valdīs pār rakstāmgaldū!

Ērika Sudarkina 6.b klase

BAUSKAS 2. VIDUSSKOLAS AVĪZES VEIDOTĀJI

Skolotāji: Daila Simsone, Ruta Dābola

Skolēni: Alīna Kazačenko, Ksenija Fjodorova, Agnese Tumbile, Daniela Kučinska, Ērika Sudarkina

Fotogrāfijas: Jadviga Šlosberga

Dizains: Lāsma Mertena

<http://bauskas2vidusskola.lv/parmums/skolas-avize/>